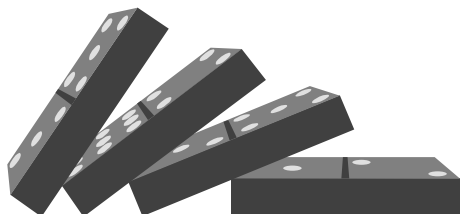

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

“Men opent dus met de dubbelzes, maar iedere steen is in principe voor de opening geschikt. Als men in zijn hand geen stenen meer heeft, die aansluiten bij een van de einden van het spel, past men. Wie als eerste geen stenen meer heeft, wint.”

Primaire gegevens van het gelezen werk.

Auteur: Frank Martinus Arion
Titel: Dubbelspel
Ondertitel: Het verhaal van een verbazingwekkend wereldrecord
Verschenen in: 1973
Aantal blz.: 365
Leestijd: 13 uur
Uitgelezen op: 25 mei 2001

Verantwoording van de keuze.

Ik had dit boek al eens gelezen en het leek me erg leuk om het boek nog eens door te lezen en er een verslag van te maken. Niet omdat ik het boek toen zo leuk vond, maar het boek is erg geschikt om een boekverslag van te maken.

Verwachtingen vooraf.

Ik had het boek al eens gelezen, maar ik kon me er niet veel meer van herinneren. Het enige dat ik me nog kan herinneren is dat het boek erg dik was. Ik verheugde me dan ook niet echt op het lezen van deze dikke pil.

Eerste reactie achteraf.

Ik vind dit werk:

	Niet	Een beetje	Erg
Spannend		X	
Meeslepend		X	
Ontroerend		X	
Grappig	X		
Realistisch		X	
Fantasierijk		X	
Interessant		X	
Origineel			X
Goed te begrijpen		X	

Dit werk heeft mij niet aan het denken gezet.

Ik heb wel iets aan het werk gehad.

Dit werk spreekt me niet aan, omdat het boek erg langdradig is om te lezen.

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

Korte samenvatting.

Deel 1: de morgen en de ochtend.

Vier mannen komen iedere zondagmiddag samen op het schaduwrijke erf van taxichauffeur Boeboe Fiel, die in Wakota (een buitenwijk van Willemstad) woont. Ten oosten van Boeboe Fiels huis ligt een heuvel, waarop het enorme huis van een van de spelers, Manchi Sanantonio, is gebouwd. Manchi, die deurwaarder van beroep is, is erg trots op zijn huis en hij vindt dat zijn huis veel mooier is dan de andere huizen in Wakota. Manchi verft tien paar schoenen van zijn vrouw zwart waarmee de stand bijgehouden moet worden tijdens het dominospel. Wie het eerst tien punten en meer dan vijf punten op de andere partij voor ligt, geeft de verliezers 'een paar schoenen', deze term heeft ook te maken met de slaventijd. Voor de grap geven ze elkaar letterlijk een paar schoenen en Manchi zorgt dus voor deze schoenen.

Manchi's beeldschone vrouw Solema houdt er al een tijdje een andere minnaar op na: de arbeider Janchi Pau, een van Manchi's dominovrienden. Janchi weet dat Manchi Solema op een vernederende manier behandelt, daarom vraagt hij of Solema bij hem wil komen wonen. Hij belooft om direct zijn sterk verwaarloosde vrijgezellenhuis te gaan opknappen. Doordat Solema met Janchi omgaat, krijgt ze geleidelijk aan haar zelfrespect weer terug. Solema heeft Janchi er ook van overtuigd dat hij een rol van betekenis kan spelen in het lot van zijn eiland.

Nora, de vrouw van Boeboe Fiel, heeft een verhouding met Chamon Nicholas. Nora wil geld van Chamon lenen omdat Boeboe haar geld voor schoenen voor haar oudste zoon had beloofd, maar zonder een cent op zak, dronken en naar parfum ruikend is thuisgekomen. Nora vraagt geld aan Chamon omdat ze regelmatig met hem is gaan liggen.

Deel 2: de middag en de schemering.

's Middags spelen de vier mannen (Boeboe, Manchi, Janchi en Chamon) domino. Normaal zijn de twee duo's, bestaande uit Manchi en Boeboe aan de ene kant en Janchi en Chamon aan de andere, goed tegen elkaar opgewassen. Dat de laatste twee aan het begin van de middag achter elkaar rondes winnen, wordt dan ook als toeval beschouwd. Maar Chamon en Janchi winnen ronde na ronde en verscheidene malen met *changà* of dubbelspel, waarbij de laatste steen aan beide zijden van de rij dominostenen kan aansluiten, hetgeen twee punten oplevert. Ondertussen merkt Boeboe dat Nora Chamons aandacht wil trekken, maar Chamon reageert niet. Chamon heeft echter namelijk net besloten met Nora te breken. Niet veel later ziet Boeboe Nora naar Manchi's huis op de heuvel lopen.

Janchi voelt zich steeds sterker worden naarmate er meer schoenen boven Manchi's hoofd bungelen. Hij wil via dit dominospel ook wraak nemen op Manchi voor wat deze Solema allemaal aan heeft gedaan. Het nieuws van de verpletterende nederlaag is als een lopend vuurtje over het eiland gegaan en taxichauffeurs, voorbijgangers en mensen van de media verzamelen zich voor Boeboes huis. Solema heeft de laatste band met Manchi doorgesneden en gaat bij Janchi zitten wachten tot het dominospel is afgelopen.

De media is ondertussen de spelers aan het interviewen, Chamon zegt dat hij wegens privé-redenen naar de Bovenwinden gaat, Janchi verrast iedereen met zijn voornemen meubelfabriek 'Solema' op te richten en Manchi beweert rustig dat hij rechter is. Als het 10-0 is geworden is iedereen zo opgetogen dat niemand meer denkt aan het ophangen van de schoenen.

Deel 3: de schemering.

Als Janchi thuiskomt, vindt hij tot zijn vreugde Solema in zijn bed. Pas later horen ze wat er bij Boeboes huis is gebeurd. Het lukt Nora eindelijk om Chamon te spreken te krijgen. Ze moet weer geld lenen omdat ze extra rum moest kopen voor haar gasten. Chamon blijft bij zijn besluit dat er niet meer tussen hen is en dat ze geen geld meer krijgt. Boeboe, die dit gesprek afluistert, windt zich niet zozeer op over Nora's overspel, maar over de laffe manier waarop Chamon haar nu laat vallen. In zijn vernedering gaat Boeboe Chamon het een stok te lijf waarop Chamon hem met een mes in zijn borst steekt. Boeboe is op slag dood en Chamon geeft zich aan bij de politie.

Als Manchi thuiskomt merkt hij dat Solema weg is. Dit en zijn nederlaag van 10-0 maken dat hij zich door zijn hoofd schiet.

Naspelen.

Chamon zal nog jaren moeten wachten voordat hij weer vrij is. Janchi en Solema hebben enige coöperatieve bedrijven opgericht die goed lopen en zij zijn erg gelukkig.

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

Tijd en ruimte.

Het verhaal speelt zich af op het eiland Curaçao, in het fictieve dorpje Wokota (een buitenwijk van Willemstad). De gebeurtenissen van de zes hoofdfiguren vinden voornamelijk plaats bij het huis van Boeboe Fiel, dat tussen het hoerenkamp en een kerkhof ligt. Hier wordt namelijk het dominospel gespeeld, dat vrijwel de hele dag duurt. Het verhaal speelt zich echter ook af in andere huizen, zoals het huis van Manchi en Janchi.

Het boek speelt zich af op een zondag in November, maar van de 365 blz. worden er vele door flashbacks in beslag genomen. Een voorbeeld hiervan zie je op blz. 132: *'Telkens ging er van Boeboe een laaiend elan uit, die iedereen om hem heen inspireerde en maakte, dat ze hem onmiddellijk weer als hun leider zagen. Neem afgelopen maandag weer. Ze zaten daar onder een wabiboom...* etc. Dit is maar een kleine flashback. Waarschijnlijk heeft de schrijver hier voor een flashback gekozen om een voorbeeld te geven van het 'leiderschap' van Boeboe.

De vertelling loopt van de ochtend tot de avond (zoals je aan de titels van de verschillende delen kunt zien), maar het verhaal wordt niet op chronologische volgorde verteld, omdat er per personage tijdverschuivingen plaatsvinden. Zo volgen we bijvoorbeeld, na Manchi's besteding van de ochtend, Nora op haar jacht naar geld die al veel vroeger in de ochtend begon. De schrijver heeft in dit voorbeeld een tijdverschuiving gebruikt, omdat hij niet twee dingen tegelijk kan vertellen. Op deze manier vertelt hij eerst wat de eerste persoon doet en vervolgens wat de andere persoon doet, zodat je de twee personen niet door elkaar haalt.

Wanneer het verhaal zich afspeelt wordt niet in de tekst vermeld, maar waarschijnlijk is dit circa 20 à 30 jaar geleden, gezien de politieke omstandigheden. Hoofdstuk 1 en de epiloog Naspelen zijn in de tegenwoordige tijd geschreven, de rest in de verleden tijd. Heel opvallend aan dit boek zijn de vele tijdsverschuivingen, flashbacks en vooruitwijzingen. In het boek wordt dus niet alleen de zondag verteld, maar alle herinneringen, plannen, etc. worden ook uitvoerig besproken. Hierdoor wordt het verhaal erg lang en soms zelfs iets te langdradig.

De wijze van vertellen.

Het verhaal wordt verteld door een persoon die meespeelt in het verhaal, maar in Naspelen wordt het verhaal plotseling verteld door een ikpersoon. Deze ikpersoon is een rechtbankverslaggever, die schrijft over de berechting van Chamon Nicolas en over Janchi Pau op wie het dominospel, in tegenstelling tot de drie andere dominospelers, een gunstige invloed heeft gehad.

In de eerste drie delen kan de persoon die meespeelt in het verhaal zich in de gedachten van de personages verplaatsen. Het grootste gedeelte van het verhaal wordt afwisselend vanuit het standpunt van Manchi, Boeboe, Janchi, Chamon, Solema en Nora verteld. De verteller geeft zelf ook nog wat nodige informatie aan de lezer. Hij legt bijvoorbeeld de spelregels van het dominospel uit op blz. 98-101. Ook dit maakt het boek onnodig langdradig.

Spanning.

In dit boek is niet echt sprake van spanning. Wel wilde ik weten hoe het verhaal afloopt. Er wordt namelijk een ongelofelijk lang en schijnbaar onbelangrijk verhaal verteld. Ik was toch benieuwd naar de afloop van het verhaal, want al die schijnbaar onnodige informatie, zal toch wel ergens goed voor zijn.

Thema en motieven.

In dit boek komen twee thema's voor. Het eerste thema heeft het meest betrekking op de mannen, het andere thema heeft meer betrekking op de vrouwen in het verhaal.

Het thema macht en bewustwording is het thema dat betrekking op de mannen heeft.. Dubbelspel behandelt de politieke en sociale misstanden op het Antilliaanse eiland Curaçao. De bevolking op deze kolonie wordt al jaren onderdrukt door de blanken. De macht en heerschappij over personen en goederen is zelfs bij het spelen van domino een belangrijk gespreksonderwerp, soms kan dit zelfs oplopen tot hoogoplaaiende discussies.

Het thema liefde heeft meer betrekking op de vrouwen. Nora, de vrouw van een van de dominospelers, gaat met

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

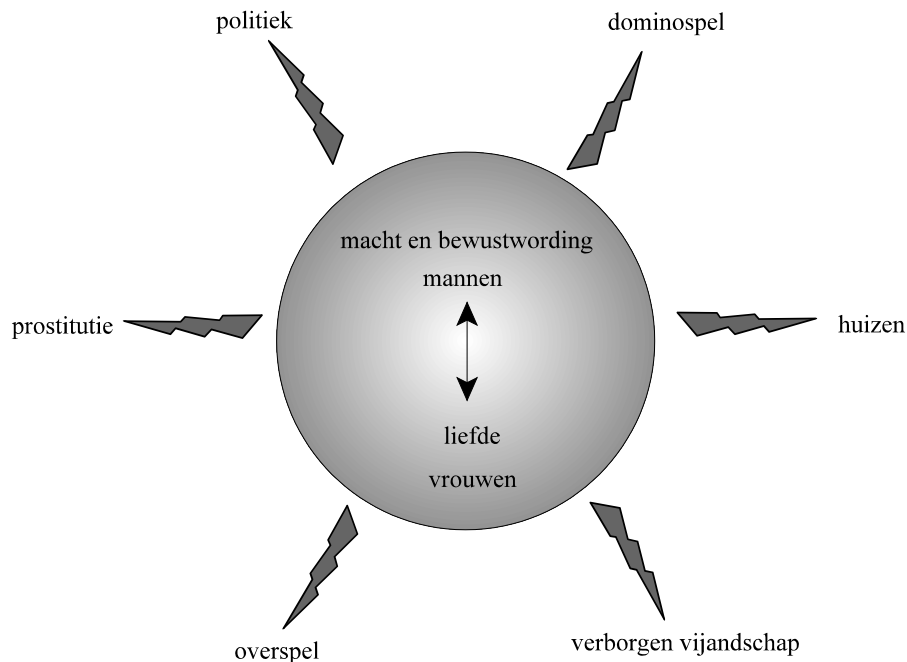
(februari 2003)

meerdere mensen naar bed om geld te verdienen en zo haar kinderen te kunnen onderhouden. Boeboe, haar man, geeft het geld namelijk uit aan drank en soms ook aan prostituees. Ook de liefde voor het land en voor elkaar speelt (onbewust) een grote rol in het leven van de verhaalfiguren. Ze bespreken dit echter niet met elkaar, maar het is wel te merken aan de sfeer van het verhaal. Janchi vindt bijvoorbeeld dat de mensen van Curaçao meer van hun land en van hun vrouwen moeten houden.

De twee thema's die ik hierboven heb genoemd, zijn eigenlijk ook samen te vatten in een thema. Namelijk: 'De manier waarop het dominospel in staat is het leven van de dominospelers te beïnvloeden.' Toch klopt dit thema niet helemaal, want het dominospel alleen verandert het leven van de dominospelers niet. Allerlei andere factoren spelen hierbij ook een rol, zoals ik hierboven al heb vermeld.

Opdracht 26.

In het volgende schema staan de motieven en het thema van het boek:

Er komen vier belangrijke personen in het boek voor, dit zijn de vier mannelijke dominospelers:

Manchi Sanantonio is een grote neger van ±50 jaar, met forse schoulers. Hij heeft een stevig hoofd, dat achter een knobbel heeft. Zijn kort kroeshaar probeert hij altijd met veel vet glad naar achteren te kammen. Dit lukt meestal niet. Hij heeft een gezicht met dikke, zwarte wenkbrauwen en dikke lippen.

In tegenstelling tot de drie andere dominospelers is Manchi erg rijk. Manchi voelt zich daarom te goed voor de drie andere dominospelers. Dit zie je al op blz. 25: *“Wat voor zin heeft het, dat ik die meidenkamer daarachter bouw, te zijner tijd zelfs een dienstmeid in dienst neem, als ik toch gewoon blijf omgaan met domme mensen als Fiel, Pau en Nicolas?”* dacht hij. En om deze gedachte kracht bij te zetten voegde hij er hardop aan toe: *“Chamon Nicolas is ronduit een bandiet.”*

Uitgezonderd hiervan heeft Manchi een goed karakter. Hij heeft een grote mond en een klein hartje. Hij is bovendien erg gevoelig, want toen het niet meer meezat, pleegde hij zelfmoord.

Boeboe Fiel is een luie taxichauffeur. Hij is niet rijk. Als het in het boek op een gegeven moment gaat over de rol die

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

domino speelt in de levens van Boeboe en Manchi, zie je dat er toch overeenkomsten bestaan tussen Manchi en Boeboe. Ze zeggen namelijk allebei dat ze misschien wel te veel van het dominospel houden. Hij is een man van bijna twee meter, met lange, krachtige armen, een groot hoofd en hij heeft bovendien een dikke, zwarte snor.

Boeboe kan niet bij zijn standpunt blijven, hij neemt zich bijvoorbeeld voor niet meer naar het hoerenkamp te gaan, maar hij doet het toch. Op blz. 135 staat het volgende: *'Boeboe voelde zich lichamelijk ziek en geestelijk in de war'*. Hij voelde zich zo omdat hij er spijt van had dat hij toch naar het hoerenkamp was gegaan. Over het algemeen is Boeboe een goeierd, maar als hij kwaad wordt, kan hij zichzelf niet meer in de hand houden. Zoals toen hij Chamon aanviel nadat hij het gesprek van Chamon en Nora had afgeluisterd.

Chamon Nicolas is een minder belangrijke persoon dan Manchi en Boeboe. Zijn uiterlijk wordt dan ook niet beschreven. Chamon kan in tegenstelling tot Boeboe wel bij zijn standpunt blijven. Dit wordt ook duidelijk wanneer hij zich voorneemt met Nora te breken. Chamon heeft al eerder in de gevangenis gezeten en aan het einde van het verhaal komt hij hier weer terecht. Dit zegt volgens mij ook wel iets over zijn karakter. Verder is er niet veel te vertellen over zijn karakter.

Janchi Pau is in heel lange tijd vrijgezel geweest. Aan zijn huis was dit dan ook te zien. Uit zichzelf zal hij dan ook niet ondernemend zijn, maar wanneer Solema hem vraagt zijn huis op te knappen, gaat hij dit meteen doen. Janchi is dus niet lui, maar hij moet als het ware een duwtje in de rug krijgen. Verder is Janchi erg aardig en hij is erg positief ingesteld.

Titel, ondertitel en motto.

De titel "Dubbelspel" kan meerdere betekenissen hebben.

De term 'dubbelspel' staat voor het winnen van het dominospel door een steen aan te leggen die aan beide uiteinden van de reeks stenen aansluit.

De mannen in het verhaal strijden onderling dubbelspel om de persoonlijke overwinning met betrekking tot politiek en vrouwen. Hierbij behaalt de speler Janchi een dubbele overwinning.

De vrouwen Nora en Solema spelen dubbel spel, omdat ze beiden een buitenechtelijke verhouding hebben.

Al deze titelverklaringen hebben betrekking op de motieven en thema's van het verhaal. De eerste titelverklaring heeft betrekking op het dominospel, de tweede titelverklaring op politiek, vrouwen en prostituees en de derde titelverklaring heeft betrekking op het overspel van de vrouwen Nora Fiel en Solema Sanantonio.

Zoals al eerder vermeld, is er ook een ondertitel: *Het verhaal van een verbazingwekkend wereldrecord*. Twee mannen, Janchi en Chamon, vestigen een nieuw wereldrecord in domino.

In dit boek staan drie motto's, die bestaan uit drie verhaaltjes/gedichtjes in. Deze zal ik citeren:

It's not in such matters, however, that the Tsar's true character appears. Politics

bored him; he loved his wife and children, he liked bicycling up and down the garden paths and he had a passion for dominoes. When his dear Alix had a pain in her feet he was perturbed, but when he lost an Empire he hardly noticed it. On February 23, 1917, while he was at GHQ in a last attempt to escape from the Revolution, he was worried by learning that his children had measles. He telegraphed the Tsarina: What a nuisance! I was hoping they would escape measles. Sincerest greetings to all. Sleep well. Nicky." On the same day he wrote: 'I greatly miss my half-hourly game of patience every evening. I shall take up dominoes again in my spare time!'

(naar: Bertrand Russel: 'Freedom versus Organisation')

Dit tekstfragment vertelt hoe de Russische tsaar zijn passie voor domino belangrijker acht dan het politieke onheil in zijn land.

Wir sitzen um ein Tischen irgendwo

Und sagen Worte. Ineinanderpassen

Die Worte, die wir vor uns liegen lassen,

Als spielten wir zusammen Domino.

Zu einem Bild bewegt sich Stein auf Stein

Mit schwarzen Augen in dem Elfenbein.

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

(Johannes R. Becher)

Dit gedicht benadrukt het belang van het gesprek tijdens een spel. Daarnaast geeft het de onheilspellende sfeer van een dergelijk spel weer.

Domino is een gevaarlijk spel: Het is aan een dominotoernooi te wijten dat de Hollanders in 1625 het onneembare fort El Moro" op Puerto Rico op de Spanjaarden wisten te veroveren.

Dit stukje is afkomstig van een Antilliaanse reporter bij een radio-omroep.

Al deze motto's maken een toespeling op de invloed van het dominospel op het leven. Het eerste en het derde geven aan dat dit toch simpele spel een gevaarlijk karakter heeft en vertoereikende consequenties kan hebben. Het tweede geeft een heel andere vergelijking weer. Bij het eerste motto wordt erop gewezen dat het dominospel een belangrijke plaats innam in het leven van de laatste Tsaar van Rusland. Hij achtte z'n passie voor domino veel belangrijker dan de naderende Revolutie waarvoor hij vluchten moest. In het derde wordt de verslaving aan het spel aangegeven. Het spel hield de Spanjaarden zo in de ban, dat de Hollanders het fort in 1625 konden innemen.

Het gedicht van Johannes R. Becher vergelijkt spreken met het dominospel. Arion probeert hier te laten zien dat zijn boek ook daarmee vergelijkbaar is. In de roman volgen de gebeurtenissen elkaar zodanig op, net als de stenen in een dominospel worden gelegd, dat aan het eind een dubbelspel kan ontstaan, dat niet zou hebben plaatsgevonden als de dominostenen, in dit geval de personages, gebeurtenissen, voornemens, etc., anders waren geplaatst of geweest.

§1.4.7 Relatie tussen tekst en auteur.

Frank Martinus Arion is het pseudoniem van Frank Efraim Martinus: geboren in 1936 te Curaçao. Het boek Dubbelspel speelt zich ook op Curaçao af. Op blz. 9 van het boek lijkt het zelfs alsof Arion reclame maakt voor Curaçao: *'So, pack up your troubles and visit Curaçao! De zee is mooi, de lucht is zuiver en de vrouwen in het kamp zijn gezond omdat ze dagelijks door een hoteldokter worden onderzocht en ingespoten. En als je gaat loop eens voor de aardigheid langs Wakota, dat rustige dorpje waar de huizen nog ver uit elkaar staan.'*

Arion kwam in 1955 naar Nederland, studeerde Nederlandse letteren in Leiden en wordt in 1971 wetenschappelijk medewerker aan het Instituut voor Neerlandistiek van de universiteit in Amsterdam. Nu werkt hij in Suriname aan een lerarenopleiding. Hij schrijft zowel in het Nederlands als in het Papiamentu (= mengtaal van Spaans, Nederlands, Engels, e.a.). In Dubbelspel komen dan ook veel woorden uit het Papiamentu voor, met vertalingen daarvan.

Relatie tussen verschillende teksten.

Frank Martinus Arion is een schrijver die meerdere genres beoefend. Hij was dichter en schrijver en heeft zelfs een tijdschrift gepubliceerd, dat 'Ruku' heette. Een poëziebundel die hij heeft geschreven heet 'Stemmen uit Afrika'.

Relatie tussen tekst en context.

In het werk van Frank Martinus Arion wordt een maatschappijbeeld gevormd. Namelijk van Curaçao in de jaren '70. Hij doet dit waarschijnlijk omdat hij zelf ook uit Curaçao komt en de mensen duidelijk wil maken hoe men toen leefde.

Tot welke literaire tekst behoort het gelezen boek.

De tekst heeft een fictieel karakter. De auteur heeft het verhaal zelf verzonnen. Toch heeft de tekst wel een werkelijkheidswaarde. De auteur weet namelijk goed hoe de situatie in Curaçao is en zal heus wel waargebeurde elementen in zijn verhaal verwerkt hebben.

Het boek is een roman, dit is te zien aan de volgende punten:

De hoofdpersonen groeien langzaam naar de beslissende fase;

Meerdere conflictsituaties, waarbij meerdere personen betrokken zijn;

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

De lezer volgt de hoofdpersonen langere tijd (karakterontwikkeling);

Meerdere personen;

Grote omvang.

De tekst is proza. De tekst bestaat namelijk uit grammaticaal correcte zinnen die een alinea, een paragraaf, een hoofdstuk en uiteindelijk een volledige tekst vormen.

Evaluatie

De persoonlijke beoordeling.

Het onderwerp.

Het onderwerp vind ik niet interessant, want het spel domino interesseert mij absoluut niet. De ontwikkelingen die zich hier omheen bevinden, vind ik echter wel interessant. Het onderwerp domino komt niet vaak voor in boeken of in films, ik heb in ieder geval nog nooit een film gezien die over domino gaat.

Ik vind het dominospel niet interessant, omdat het niet herkenbaar is in mijn eigen belevingswereld. Natuurlijk heb ik wel eens ooit domino gespeeld, maar alles wat in dit verhaal over domino wordt verteld, ken ik niet.

De gebeurtenissen.

De gebeurtenissen waren in dit boek belangrijker dan de personen. Wel werden de personen uitgebreid beschreven, maar dit kwam vooral doordat dit van belang was voor de ontwikkelingen die zich tussen de verschillende personen afspeelden.

De gebeurtenissen komen te vaak voor. Nora gaat vreemd en slaapt met mannen, Solema gaat naar een andere man, enz. Dit komt vaak allemaal op hetzelfde neer.

De gebeurtenissen in het verhaal hebben in grote lijnen wel een heldere verhaallijn maar doordat er zoveel gedachten door elkaar spelen wordt het in sommige stukken wel een beetje onduidelijk. De gebeurtenissen liggen wel duidelijk met elkaar in verband.

De gebeurtenissen zijn niet echt spannend maar eerder interessant. Daarom kan ik me voorstellen dat sommige mensen dit boek helemaal niet leuk vinden.

De gebeurtenissen spelen zich wel een beetje in een gespannen sfeer af door de onderlinge irritaties over liefde en politiek. Het verhaal heeft geen bepaalde gevoelens bij mij opgeroepen. De gebeurtenissen zijn goed beschreven. Vooral doordat je "tussen de regels door" spanningen kon merken of juist ontspanningen. Het boek blijft van het begin tot het einde boeien als je een beetje door het eerste stuk heen bent en je een beetje in de personen kunt kruipen. Je moet dit boek ook in een keer lezen anders is er niets aan.

De personen.

De hoofdpersoon komt op mij niet levensecht over, maar dit komt waarschijnlijk doordat ik in een heel andere cultuur leef. Ik kon me hierdoor ook niet in de hoofdpersoon inleven en herkende geen personen in mijn eigen leefwereld.

De personen in het boek gedragen zich niet bepaald positief: ze vechten, ze gaan vreemd, enz. Toch denk ik dat dit bij hun karakter hoort.

Ik vind Janchi wel sympathiek, behalve dan zijn ideeën over vrouwen.

Boekverslag Dubbelspel (Frank Martinus Arion)

© havovwo.nl

(februari 2003)

De opbouw.

De opbouw van het verhaal vind ik mooi gekozen. Een heel relatiepatroon in een dag tot een uitbarsting laten komen. Eigenlijk stap je in het verhaal als voor de spelers de laatste stukjes op hun plaats vallen. Het verhaal bestaat uit korte hoofdstukken waardoor je het gevoel ebt snel te lezen.

Wat ik niet goed vind aan de opbouw, is dat er verschillende verhaallijnen door elkaar lopen met heel veel flashbacks. Dit is af en toe erg verwarrend en lastig om te lezen. Het vertelperspectief is gelukkig wel goed gekozen, wat het lezen weer iets vergemakkelijkt.

Het taalgebruik.

Het verhaal is in makkelijk Nederlands geschreven, maar soms is het wel moeilijk om al de politiek en de regels van het domino te volgen, omdat ik daar van te voren niets vanaf wist.

In het boek komen redelijk veel woorden uit het Papiamento voor. Af en toe is dit erg verwarrend, zo wordt een woord uit het Papiamento bijvoorbeeld op een bladzijde in het begin genoemd en vertaald en honderd bladzijden later kom je hetzelfde woord weer tegen. Vaak weet je de betekenis van dit woord dan niet meer.